

23. aprillil 2018 esitatud hagi – IFSUA versus nõukogu**(Kohtuasi T-251/18)**

(2018/C 221/39)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat T. Gui Mori)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Tuginedes ELTL artikli 263 lõikele 4 *in fine*, palub hageja IFSUA, kes on otseselt puudutatud isik, Üldkohtul nende sätete ilmselge eraldatavuse alusel tühistada nõukogu 23. jaanuari 2018. aasta määruse (EL) (ELT 2018, L 27, lk 1) artikli 2 lõige 2 ning artikli 9 lõiked 4 ja 5, kuna seda määrust tuleb mõista „õigustloova aktina“, millega rakendatakse piiravaid meetmeid ja harrastuskalapüügi lubatud kogupüüki.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi on esitatud nõukogu määruse (EL) 2018/120⁽¹⁾ vastu, mille osalist tühistamist nõutakse.

Sellega seoses täpsustab hageja, et ta taotleb eelmainitud sätete tühistamist, kuna nende kohaldamine harrastuskalapüügi erinevate viiside suhtes, mis kujutavad endast ühisesse kalanduspoliitikasse mitte kuuluvaid tegevusi, toob kaasa huntahvena (*dicentrarchus labrax*) täieliku püügikeelu, mis puudutab üksnes allveekalastajaid, ohustades nii selle tegevuse, spordiala enda ja sellega seotud tööstuse püsijäämist.

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on ELTL artikli 2 lõiget 5, artikli 3 punkti d, artikli 4 punkti d ja artikli 6 punkte d ja e, kuna vaidlustatud sätted kujutavad endast piiravaid meetmeid, mis on otseselt suunatud huntahvena harrastus- ja allveepüügile, kuigi nõukogul puudub selleks igasugune pädevus, isegi jagatud pädevus.
2. Teine väide, et määruse (EL) 2018/120 artikli 2 lõige 2 ja artikli 9 lõiked 4 ja 5 rikuvad õiguskindluse ning õiguspärase ootuse põhimõtteid, kuna need sätted kalduvad selgelt kõrvale antud pädevuse piiridest ja selle ajaloolisest kujunemisest.
3. Kolmas väide, et määruse (EL) 2018/120 artikli 2 lõige 2 ning artikli 9 lõiked 4 ja 5 rikuvad Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 20 ja 21 sätestatud võrdsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid, kuna samas rakendavas õigusaktis, mis kehtestab huntahvena püügivõimalused, kuid erinevate kriteeriumide alusel, kohaldatakse sätteid nii kaubandusliku kui ka harrastuskalapüügi suhtes. Hageja sõnul ei ole need kategooriad rangelt võttes sarnased adressaadid samale kogumile meetmetele.
4. Neljas väide, et määruse (EL) 2018/120 artikli 2 lõige 2 ning artikli 9 lõiked 4 ja 5 rikuvad proportsionaalsuse põhimõtet, rakendades ELTL artikli 43 lõiget 3. Hageja väidab sellega seoses, et käesoleva menetluse esemeks olevas määruses on huntahvena nii kaubanduslikul kui harrastuse eesmärgil püüdmise võimaluste kindlaksmääramise eesmärk vähendada tunduvalt põhjapoolsete varude kalastussuremust, et võimaldada biomassi vähest suurenemist, ja et seda eesmärki saaks saavutada vähem piirava meetmega kui see, mis keelab täielikult huntahvena allveepüügi. Selle väite raames leiab hageja samuti, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 12, 16, 37 ja 52.

⁽¹⁾ Nõukogu 23. jaanuari 2018. aasta määrus (EL) 2018/120, millega määratakse 2018. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning millega muudetakse määrust (EL) 2017/127 (ELT 2018, L 27, lk 1).